

**Door
iedereen
gedumpt**

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvooriedereen.be

© Hegas förlag 2023

Oorspronkelijke titel: Dumpad och hatad av alla

Auteur: EliSophie Andrée

Omslag: Alba Lange

Voor het eerst uitgegeven door Bokförlaget Hegas AB, Helsingborg, Zweden.

Alle rechten voorbehouden. Uitgegeven in de Nederlandse taal in overleg met Bokförlaget Hegas AB, Zweden.

Vertaling: Klaas Thees van Hoek

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2026 Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Ook tekst- en datamining van deze uitgave is zonder schriftelijke toestemming van de uitgeverij niet toegestaan.

ISBN 978 90 8696 810 7

NUR 284 en 286

GIRL GANG

**Door
iedereen
gedumpt**

EliSophie Andrée

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

1. Moet je nou altijd te laat komen?	7
2. Jouw grappen zijn een probleem	11
3. Je kunt nu wel gaan	15
4. Ik ben allergisch voor zonlicht.....	19
5. Hou op met staren, <i>creep</i>	26
6. Geef me dan maar aan bij de politie!.....	33
7. Gewoon goede <i>vibes</i>	36
8. Hoe gaat het met je?	43
9. Hoe verpest je iemands leven?	47
10. Bah, ik houd niet van yoghurt.....	53
11. Wraak nemen of geen wraak nemen.....	58

De leden van De Heksen:

Roksana 'Roksi' Novak

Stefanie Hendriks

Natalie 'Natta' van Veen

Jade Habib

De Heksen

Roksi

Hey Natta, ben je er bijna?

1. Moet je nou altijd te laat komen?

Mijn telefoon blijft maar trillen. Bericht na bericht, na bericht, na bericht.

Echt, ze kunnen echt niet even chillen? Ik BEN onderweg.

Het is niet mijn schuld dat de bus ALTIJD te laat is. En ik bedoel, A-L-T-I-J-D.

Ik ruik knoflook en kijk op van mijn telefoon.

De man naast me is begonnen een broodje kebab te eten. Natuurlijk, ook dat nog.

Ik kijk weer op mijn telefoon en schrijf in de groepschat:

Natta

Mijn bus is alweer te laat.

Ik stuur een huilende emoji. Geen reactie.

Ik voeg een doodshoofd-emoji toe en schrijf:

Natta

Alle buschauffeurs die te laat zijn, zouden de doodstraf moeten krijgen.

Ik stuur het bericht en schrijf er nog een:

Natta

Wie heeft het e-mailadres van de baas van het ov?

Jade

Nattaaaaa moet je nou altijd te laat komen???

Natta

IK BEN ER BIJNA

Ik word moe van hun gezeur. Echt.

Eindelijk stopt de bus. Ik ren het koffietentje binnen. Daar zit mijn vriendinnenclub al, aan onze vaste tafel. Mijn *besties*: Roksi, Jade en Stefanie.

Mijn *girl gang*.

‘Hallo *bitches*’, zeg ik en ik ga op mijn vaste plek aan de tafel zitten.

Roksi zit midden in een gesprek met Stefanie.

Maar als ze mij ziet, stopt ze met praten.

‘Hoi Natta’, zegt ze.

Jade schuift een chai latte over de tafel.

‘We hebben er al één voor je besteld.’

‘Oooh’, roep ik uit. ‘Dankjewel!’

Ik pak de chai latte aan. Daardoor schuift de mouw van mijn shirt omhoog en wordt mijn nieuwe armband zichtbaar.

‘Mooie armband’, zegt Jade.

‘Dankjewel, lieverd. Milan heeft hem aan mij gegeven voor mijn verjaardag.’

Ik laat hun de zilveren bedeltjes aan de armband zien. De M van Milan, de N van Natta en een hartje daar tussenin.

‘Je vriendje is echt de leukste van de wereld’, zucht Jade. ‘Alleen jammer dat hij zo ver weg woont.’

Milan woont twee uur verderop. In een dorp, aan de andere kant van het land. We zien elkaar weinig, maar Jade heeft gelijk. Hij is de beste van de wereld. Van het hele universum.

‘Ik wil ook een vriendje’, kreunt Jade.

‘Neem er dan een’, zegt Roksi.

‘Dat wil ik ook’, antwoordt Jade. ‘Maar hoe dan?’

‘Check Marktplaats’, lach ik.

‘Ik meen het echt, Natta. Heeft Milan geen broertje of zo?’

‘Ja, dat heeft hij’, antwoord ik. ‘Maar dan moet je wel met een 3-jarige willen chillen, natuurlijk.’

Ik wacht tot de andere meisjes gaan lachen. Maar er komt niets.

‘Oké, kunnen we Milan nu even vergeten? Ik heb geen zin om steeds weer iets over Natta’s vriendje te horen’, zegt Stefanie zuur.

Er valt een stilte. Roksi en Stefanie kijken elkaar even aan. Dan draait Roksi zich naar mij.

Ik neem een slokje van mijn chai latte. Au, heet. Het brandt op mijn tong.

‘Dus, waar gaan we het vandaag over hebben?’, vraag ik.

Stefanie gooit met een klap haar telefoon op de tafel. Ik schrik van het geluid.

‘Wij moeten praten’, zegt ze.

2. Jouw grappen zijn een probleem

‘Oké, waar willen jullie het over hebben?’, vraag ik.

‘Natta’, begint Jade. Haar stem klinkt zo zoet als honing.

‘Vat dit niet verkeerd op’, gaat Roksi verder.

Jade en Roksi kijken me aan alsof ik kanker heb of zoiets. Alsof ze medelijden met me hebben.

Alsof mijn begrafenis morgen is. En ze de bloemen al klaar hebben staan.

Alleen Stefanie kijkt me koud aan.

‘Sorry, hoor. We moeten gewoon ergens over praten’, zegt ze kil.

Waar gaat dit nou weer over? Ik snap er echt helemaal niks van.

Ping!

Het is een berichtje van Milan.

Milan

Is het gezellig met Stefanie en de rest?

Ik kijk naar Milans bericht en leg de telefoon weer neer. Hij moet maar even wachten.

‘Dat wat je gisteren in de groepsapp schreef, dat kan echt niet’, zegt Stefanie.

Een lange stilte volgt. Ik neem nog een klein slokje van de chai latte. Hij begint al af te koelen. Ik kijk naar de meiden. Jade ziet eruit alsof ze direct weg wil rennen en Roksi weigert mij aan te kijken. Ze knikken allebei. Ze lijken op van die knikkende hondenpoppetjes. Van die dingen voor op het dashboard van je auto.

‘Het was best wel ongevoelig’, zegt Jade dan.

‘Echt ongevoelig’, zegt Roksi.

Ik frons mijn wenkbrauwen. Wat heb ik gisteren in de groepsapp geschreven? Ik weet het niet meer.

‘Je kunt niet zomaar schrijven: *ik hoop dat je oom doodgaat*’, zegt Stefanie.

‘Het is wel Stefanies oom’, zegt Jade. ‘En dan schrijf je dat je hoopt dat hij doodgaat. Met heel veel lachende emoji’s.’

‘Superveel lachende emoji’s’, zegt Roksi zachtjes.

Ze zeggen het alsof ik Stefanies oom echt heb vermoord.

Jade pakt haar telefoon. 'En je schreef ook ...' Ze leest van het scherm: *'Ik hoop dat hij stikt in zijn eigen lul en sterft door zuurstoftekort.'*

'Nou ja, zeg! Ik maakte maar een grapje!', roep ik. Wat hebben deze meiden? Ze lachen altijd om mijn grapjes. Vooral Roksi. Ze lacht vaak zo hard dat ze moeite heeft met ademen. Zo hard, dat ze klinkt als een zeehond.

Maar deze keer niet, dus. Deze keer is iedereen doodstil.

Stefanie kijkt ons om beurten aan. Dat is zo typisch Stefanie. Toen we klein waren, speelde zij altijd de koningin. En wij waren de boeren.

Ik denk dat dit weer zo'n spelletje is.

'Natta, je kunt geen grap maken over dat je hoopt dat mijn oom sterft', zegt Stefanie dan.

'Maar we maakten allemaal grapjes over dat jouw oom dood moest. Jij ook!', zeg ik geïrriteerd.

'Het is iets wat ik mag zeggen. Want het is mijn oom. Maar het is raar als jij het zegt.'

'Ja, dat is eigenlijk net zo erg als wat Stefanies oom heeft gedaan ...', mompelt Jade.

‘Wie is hier een VEROORDEELDE PEDOFIEL?!’

Mijn stem galmt door de koffietent.

De meiden kijken me geschrokken aan. En de mensen aan de andere tafels ook. Een oude dame met een lelijke hond staat op en vertrekt. Ook al heeft ze haar taart nog niet eens op. Als ze langs ons tafeltje loopt, blaft de hond naar me.

‘Het punt is, Natta, dat jouw grappen een probleem zijn. En dat we er genoeg van hebben’, zegt Stefanie.

‘Het is je oom die kinderporno op zijn computer heeft staan. Maar nu ben ik ineens degene die hier iets verkeerd heeft gedaan?’, sis ik woedend.

‘We denken dat we een pauze nodig hebben’, flapt Stefanie eruit.

Haar stem klinkt luchtig. Alsof ze het over het weer heeft.

‘Een pauze?’, vraag ik.

‘Een pauze, ja. Van jou.’